

Kjære venn av Aksjon for Håp

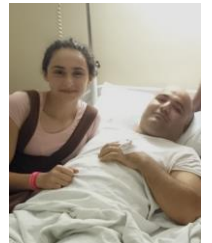
Hjerteskjærende

TV-innslagene om skarer av mennesker på flukt, barn og voksne som lider og som bøter med livet, kan ta nattesøvnen fra noen og hver. Hva kan gjøres - noe må skje? Vi føler oss hjelpeløse, for omfanget av tragedien er så stor. Vi roper til Gud - grip inn! Samtidig tenker vi på dem som Gud har lagt spesielt på oss, konvertittfamilien Hekmatara, som har gått gjennom lignende skrekkscenarier. Ikke som båtflyktninger, men likevel måtte de to ganger rømme fra Iran fordi norske myndigheter kastet dem rett i armene på iransk politi, som sto klar med arrestordre. Denne barnefamiliens siste flukt over grensen til Tyrkia, hvor de lå skjult på hjulakslingene under trailere, er hjerteskjærende, og har merket dem for livet.

Veldig vanskelig situasjon

Amin har i mange år gått med ødelagt kne og hofte. Mens han var i Norge gikk han gjennom en omfattende operasjon, som ikke ble ferdig på grunn av at familien ble kastet ut etter 4 ½ år i Norge. Det var derfor norske myndigheters skyld at han måtte gå med flere stålskruer og en stålplate i hofte, som skulle vært fjernet, Smertene ble uutholdelige. Hans ødelagte kne, som skulle vært operert for lenge siden, ble verre og verre. Han hadde problemer både med å gå, og med å få sove. Som flyktninger på vent har familien ingen rettigheter i Tyrkia. Men en lege forbarmet seg over Amin, og med støtte fra oss i nettverket i Norge satte han i gang operasjonsprosessen. Først i kneet, og ny operasjon ble satt opp, både for kne og hofte. I Lagmannsretten var satt til 25. august. I løpet av sommeren ble Zahra syk. Hun ble satt opp

til hasteroperasjon, for noe måtte fjernes i magen. På grunn av legenes ferie, ble hennes operasjon satt til noen dager før rettsaken. Vår advokat, Brynjar Meling, hadde fått signaler om at rettsaken kunne utsettes, så det var således klart for Amins neste operasjon. Forskjellige omstendigheter førte til at hans operasjon også ble i forkant av rettsaken. Plutselig kommer det ny informasjon fra UNE om at de ikke godtar utsettelse. Men operasjonene gikk sin gang, og begge var indisponible for rettsak gjennom Skype. Zahra var veldig dårlig - Amin lå neddøpet i smertestillende - rettsak var helt umulig. Til tross for flere legeattester fra to sykehus, godtok ikke norske myndigheter situasjonen, og forlangte at rettsaken skulle gjennomføres. Jeg har aldri hørt Amin så nedbrutt. I smerte etter operasjonen uttalte han gråtkvalt: Hvorfor forfølger de oss - hva har vi gjort - skal de ødelegge oss helt? Også sykehuset var sjokkert over at norske myndigheter ikke godtok situasjonen og deres attester. Heldigvis kom det melding dagen før rettsaken, at den kunne utsettes. Nå er Amin klar for sin tredje operasjon i midten av september. Familien venter fremdeles på vedtak fra FN.

Flere trenger hjelp

Vi kan ikke hjelpe alle, selv om vi gjerne ville, men ved å fullføre hjelpen til Amin, Zahra og barna, vil vi delta i hjelp for mange, mange flere. For gjennom alle smerter og prøvelser, har Gud formet redskaper som han vil reise opp og bruke. Situasjonen har ført dem enda nærmere Gud, og lært dem å stole på ham. **De brenner for å komme seg fri fra fornedrelsen, og stå i fronten for et omfattende prosjekt til hjelp for mange andre flyktninger i nød. De trenger støtte og forbønn!**

Nå drar vi til Ungarn!

Sigøynene ligger på våre hjerter. Alt er så annerledes hos dem enn her. Mange kristne i Norge virker så uberørt på en måte. Men disse menneskene, som møter Gud, blir løftet opp av fornedrelsens fordervelse til et liv i glede og begeistring. De møter Jesus - blir fylt av kjærlighet, glede og håp. Det er så fantastisk - så ekte - jubelen vil ingen ende ta. Jeg gleder meg til å være sammen med dem. **Vær med og be om at mange blir frelst!**

Tusen hjertelig takk for støtte og forbønn! Må Guds velsignelse alltid hvile over deg! Hilsen Jan Hoholm

Månedshilsen fra: